

Resource: Study Notes (Biblica)

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

JAS

Jakobus 1:1–18, Jakobus 1:19–27, Jakobus 2:1–13, Jakobus 2:14–26, Jakobus 3:1–12, Jakobus 3:13–18, Jakobus 4:1–17, Jakobus 5:1–11, Jakobus 5:12–20

Jakobus 1:1–18

In de tijd van Jakobus was het leven zwaar voor gelovigen uit de 12 stammen van Israël. Ze stonden voor uitdagingen en werden op verschillende manieren getest en verleid.

Jakobus wilde niet dat de Joodse gelovigen zouden afhaken. Hij wilde niet dat hun slechte verlangens hen zouden beheersen. Die levensstijl zou tot de dood leiden. In plaats daarvan moedigt Jakobus hen aan om sterk te blijven groeien in hun geloof.

Gelovigen kunnen God om de wijsheid vragen die ze nodig hebben. Ze kunnen erop vertrouwen dat alles wat goed is, van God komt. Ze kunnen erop vertrouwen dat God hen vrijelijk geeft wat ze nodig hebben. Deze weg leidt naar eeuwig leven in de nieuwe schepping.

Jakobus 1:19–27

Alles wat Gods volk denkt, gelooft, zegt en doet, moet in overeenstemming zijn met Gods woord. Wanneer dit gebeurt, leiden gelovigen een heilig leven.

Heilig leven is gebaseerd op aandachtig luisteren naar God. Het houdt in dat men de ware leringen over God gehoorzaamt. Jakobus beschreef dit als het bestuderen van de wet die vrijheid schenkt. Dit is een andere manier om te verwijzen naar de wet van Christus.

Het is perfect. Het biedt vrijheid omdat Jezus gelovigen bevrijdt van de macht van zonde, dood en kwaad.

Terwijl zij luisteren en studeren, moeten gelovigen Gods woord in de praktijk brengen. Dit helpt hen om het kwaad te vermijden en om te zorgen voor mensen die hulp nodig hebben.

Jakobus 2:1–13

Jakobus maakt duidelijk dat de volgelingen van Jezus iedereen met respect moeten behandelen. Ze mogen de ene persoon niet boven de andere bevoordelen.

Jakobus geeft een voorbeeld van hoe rijke en arme mensen in zijn tijd werden behandeld. De koninklijke wet waarover Jakobus schrijft, komt uit het Oude Testament. Het is het belangrijkste gebod in de Wet van Mozes over hoe je anderen moet behandelen. Het leert mensen om hun naasten lief te hebben zoals ze zichzelf liefhebben.

Jezus liet zien hoe dit het tonen van barmhartigheid aan anderen omvatte. Hij vertelde daar een verhaal over in Matteüs 18:21–35.

De volgelingen van Jezus worden niet beoordeeld op basis van de Wet van Mozes, maar op basis van de wet die vrijheid geeft. Jakobus bedoelde dat gelovigen beoordeeld worden volgens Gods genade. Daarom moeten ze anderen ook met genade behandelen.

Jakobus 2:14–26

Als mensen in Jezus geloven, moeten hun daden dat weerspiegelen. Wanneer gelovigen naar hun geloof handelen, gehoorzamen ze God in wat ze zeggen en doen. Dit resulteert in het verrichten van goede daden of goede werken.

Als ze niet naar hun geloof handelen, betekent dit dat ze niet echt in God geloven. Jakobus beschrijft dat soort geloof als dood. Hij geeft voorbeelden van geloof dat levend is. Hij legt uit dat Abraham zijn zoon Izaäk op een altaar offerde.

Dit was niet hetzelfde als kinderen offeren. Izaäk werd niet gedood. Abrahams daad toonde aan dat hij bereid was aan God te geven wat voor hem het belangrijkste was. Hij was hiertoe bereid omdat hij God vertrouwde en geloof in Hem had.

Het volgende voorbeeld dat Jakobus gaf, was Rachab. Rachab ondernam actie om de spionnen uit Israël te redden. Dit liet zien dat zij ook geloof in God had. De daden van Abraham en Rachab waren het tegenovergestelde van een dood geloof. Omdat hun geloof levend was, werden zij rechtvaardig voor God verklaard.

Jakobus 3:1-12

Mensen die anderen over Jezus onderwijzen, hebben de verantwoordelijkheid om de waarheid te onderwijzen. Ze zijn verantwoording verschuldigd aan God voor de woorden die ze uitspreken. Het is echter erg moeilijk voor mensen om altijd het juiste, goede en ware te spreken. Het streven om dit te doen, is wat Jakobus het temmen of beheersen van de tong noemde.

De tong is een klein deel van het lichaam dat mensen gebruiken om te spreken. Hun woorden onthullen wat er in hun hart leeft. De woorden van mensen zijn belangrijk en kunnen een groot verschil maken in het leven van anderen. Jakobus waarschuwde zijn lezers voor het kwaad dat ze kunnen aanrichten met de woorden die ze uitspreken.

Sommige mensen prijzen God als hun Schepper en Vader, maar tegelijkertijd vervloeken ze anderen en spreken ze hatelijke woorden. God heeft de mensen geschapen, en slecht over hen praten toont aan dat iemand niet van God houdt en Hem niet volledig dient. Dat is vergelijkbaar met een boom die de vruchten die hij zou moeten dragen, niet voortbrengt.

Jakobus 3:13-18

Jakobus beschrijft twee soorten wijsheid. De ene soort komt van God in de hemel. Jakobus omschrijft de andere soort als aards.

Jakobus schrijft over leven volgens de wensen van de duivel. Dat is de wijsheid van de duivel. Mensen die op deze manier leven, willen dat hun eigen behoeften eerst worden vervuld. Ze zijn jaloers op wat anderen hebben en willen de beste dingen voor zichzelf. Deze manier van leven leidt tot veel problemen en het doen van slechte dingen.

Hemelse wijsheid laat zien hoe God wil dat zijn volk leeft. God verlangt dat mensen nederig en eerlijk zijn. Hij wil dat ze Hem gehoorzamen en

barmhartigheid tonen aan anderen. Hij wil dat ze vrede sluiten met de mensen om hen heen. De Heilige Geest helpt mensen om Gods goede, juiste en heilige manier van leven te volgen.

Jakobus 4:1-17

Een vriend van de wereld zijn betekent handelen volgens de wijsheid van de duivel. De duivel biedt mensen slecht genot gebaseerd op zonde. Dit zorgt ervoor dat mensen vol trots zijn en steeds meer willen. Het zorgt ervoor dat ze anderen op verschrikkelijke manieren behandelen.

Mensen die op deze manier leven, zijn niet trouw aan God. God biedt ware vreugde die voortkomt uit nabijheid tot Hem. Mensen moeten nederig zijn als ze dicht bij God willen zijn. Ze moeten erkennen dat ze Zijn genade nodig hebben en vergeving moeten ontvangen. Ze moeten erkennen dat God degene is die bepaalt wat goed en fout is.

Dat is wat Jakobus bedoelt met God als de Wetgever. Het is ook wat hij bedoelt met God als degene die oordeelt. Slecht spreken over andere gelovigen gaat in tegen wat God wil. Als iemand tegen Gods wil ingaat, toont dat aan dat ze vol trots zijn. Trots zorgt er ook voor dat mensen er zeker van zijn dat hun plannen zullen slagen. Dan erkennen ze niet dat alleen God de toekomst in handen heeft. Jakobus wil dat gelovigen elke dag goede daden verrichten in plaats van op te scheppen over toekomstige plannen.

Jakobus 5:1-11

De Joodse gelovigen aan wie Jakobus schrijft, werden slecht behandeld door rijke mensen. Jakobus spreekt zich uit tegen de slechte daden van deze rijke mensen.

Ze hielden alles wat ze hadden voor zichzelf en zorgden ervoor dat ze alles kregen wat ze wilden, zelfs als anderen niet genoeg hadden. Ze betaalden arbeiders niet voor hun werk en behandelden in de rechtbank mensen die niets verkeerd hadden gedaan oneerlijk. Jakobus waarschuwde hen dat God hen hiervoor zou oordelen. Ze zouden lijden na Jezus' terugkeer naar de aarde.

Jakobus deelde deze waarschuwing om degenen te bemoedigen die slecht werden behandeld door de rijken. Terwijl zij leden, konden de Joodse gelovigen vertrouwen op Gods tedere genade en

liefdevolle zorg voor hen. Ze moesten geduldig zijn zoals boeren. Ze moesten ook geduldig zijn zoals Job was. Net als de profeten moesten ze sterk zijn in hun geloof en niet opgeven. Ze mochten elkaar niet veroordelen, maar moesten erop vertrouwen dat God de Rechter zou zijn.

Jakobus 5:12-20

De woorden en gebeden van gelovigen hebben veel kracht.

Gelovigen moeten eerlijk zijn, zodat anderen volledig kunnen vertrouwen op wat zij zeggen.

Jakobus noemt drie manieren waarop gelovigen hun woorden en gebeden kunnen gebruiken om elkaar te ondersteunen.

Een manier is om lof te zingen voor God wanneer ze blij zijn. Dit moedigt andere gelovigen aan.

Een andere manier is om voor elkaar te bidden wanneer ze in moeilijkheden verkeren of ziek zijn. Kerkoudsten en iedereen die in God gelooft, kunnen dit doen. Ze kunnen voor elkaar bidden in Jezus' naam. Ze kunnen elkaar zalven met olie (olie van olijfbomen). Dit toont aan dat ze Jezus vertrouwen als de Heer die genezing brengt.

Een andere manier is om openlijk met elkaar te praten over hun zonden. Het belijden van zonden helpt gelovigen nederig te blijven en elkaar niet te veroordelen. Het stelt hen ook in staat elkaar te ondersteunen bij het vermijden van zonde. Dit helpt gelovigen om weg te blijven van levenswijzen die tot de dood leiden.